

GOSENICA

Gosenica je lezla, počasi na drevo, pomigala na dolgo,
pomigala kratko (s prstki oponašamo gosenico).

Primigala je k meni, v lonček sem jo dal (nakažemo kako jo damo v
lonček),
nikar mi ne pobegni, zažugal sem, dejal (zažugamo).

Ko v lonček sem pogledal, je notri ni bilo (pokažemo ni-ni),
pred oknom pa je letal metuljček prelepo (posnemamo let metulja).



TROBENTICA IN ZVONČEK (Janez Bitenc)

Tra, ra, ra, trobentica trobi,
cin, cin, cin pa zvonček cinglja.

Sončece veselo se smeje,
sem že tu, z neba šepeta.



VIJOLICA (Mira Voglar)

Iz zemlje je pokukala drobna vijolica.
Vijolica, vijolica, kako lepo cvetiš.

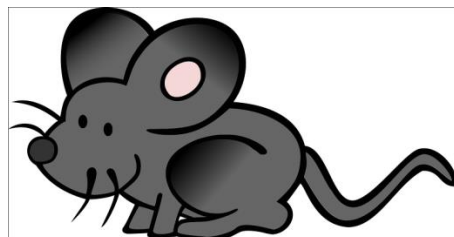
Da sonce bi pozdravila, se je nadišavila.
Vijolica, vijolica, kako lepo dišiš.



MIŠKA IN KRT (Mira Voglar)

Gremo na vrt, gledat kaj delata miška in krt.
Miška po vrtu drobenclja (s prsti se sprehodimo po dlani),
krtke pa zemljo ravna (pobožamo se po dlani).
Miška nabira rožice za krta (primemo vsak prst posebej).
krtke pa luknjico vrta.

Vrta, vrta, luknjo za miško (vrtamo v levo dlan),
vrta, vrta luknjo za krta (vrtamo v desno dlan).
V prvi luknji miška spi (palec skrijemo v levo dlan),
v drugi luknji krtke spi (palec skrijemo v desno dlan).
Ninaj, ninaj, ninaj, ni (zazibamo obe dlani).



ŽABICE

Param slišim žabice delati.
Param, nekam čudno zveni.
Param slišim žabice delati.
Param, param, param.

Saj žabe delajo
japi-dapi-du,
japi-dapi-du.

Saj žabe delajo
japi-dapi-du.
Nikakor pa ne param, param, param.

Plosk, plosk, slišim žabice delati.
Tlesk, tlesk...
Bum, bum...



DEŽEK (Janez Bitenc)

Zdaj na nasek, zdaj na glavo,
zdaj na strehe in zemljo.

Rajam, plešem kot vrtavka,
da nihče ne zna tako.

Kdo me zdaj še ne pozna,
droben dežek sem z neba.

